This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

210. o.
344.

600023503J

FRASEREÏDES:

SIVE

Funebris Oratio & Elegia,

In laudem DESIDERATISSIMI VIRI,

JACOBI FRASERII, J. U. D.

COLLEGII REGII ABERDONENSIS Mæcenatis & Patroni beneficentiſſimi; Qui *Londini* obiit, xxvi *Maii*, A. D. M.DCC.XXXI. Ætatis ſuæ LXXXVI.

Habita in ejuſdem COLLEGII *Maximo Auditorio, ejuſdemque Anni* xxviii *die* Septembris, *qui* FRASERIO *Natalis fuit; coram Univerſitatis* RECTORE, MODERATORIBUS & PROFESSORIBUS; *nec non frequenti conventu* AUDITORUM, *genere, literis, pietate & virtute inſignium*.

Jubente SENATU ACADEMICO.

Perorante JOANNE KER, Græcarum Literarum Profeſſore.

ABERDONIÆ:

Excudebat JACOBUS NICOL, URBIS & UNIVERSITATIS Typographus, *A. Æ. C.* M.DCC.XXXII.

210. o. 344.

ILLUSTRISSIMO, NOBILISSIMO,
ac POTENTISSIMO PRINCIPI,

COSMO GEORGIO
DUCI de GORDON,

MARCHIONI de HUNTLY,
COMITI de HUNTLY & ENZIE,
VICECOMITI de INVERNESS,
BARONI GORDON de BADENOCH, &c.
Priſci FRASERII THANI de COWIE,
MATERNO ORTU, HÆREDI.

QUID Tibi Natali donem, ILLUSTRISSIME COSME?
Munera quæ valeam, munera parva, fero.
Accipe, FRASERIO tenuis quæ Muſa *parentat;*
FRASERIIS junctus ſtemmate, ſume bonus.
Sed Tibi Natali ſupplex quid NUMINA poſcam?
DII genus & formam jam tribuêre Tibi,
Ingeniumque & opes magnas, multoſque clientes.
Hoc peto: TE VERA NOBILITATE BEENT;
TE VIRTUTE BEENT; MENS SIT TIBI CONSCIA RECTI:
TE PATRIÆ NATUM TE MEMINISSE VELINT.
Sic tu Nobilior, ſic tu formoſior Ipſe,
Ditior & multò, MAXIME COSME, fores.

Jo. Ker.

E Coll. Regio *Aberdonenſi*, xxvii *Aprilis* M. DCC. XXXII. Ipſo die natali DUCIS GORDONII, cum xiii Ætatis Annum iniret.

FUNEBRIS ORATIO,

In laudem deſideratiſſimi Viri, ***JACOBI FRASERII***, J. U. D. *COLLEGII REGII ABERDONENSIS Mæcenatis & Patroni beneficentiſſimi, qui* Londini *obiit,* xxvi *die* Maii, A. D. M. DCC. XXXI. *Ætatis ſuæ* LXXXVI.

CUM, compertâ morte Mæcenatis noſtri eximii, τȣ μακαρίτȣ JACOBI FRASERII, nobis à Senatu Academico demandatæ fuiſſent partes, præſtantiſſimi illius viri eximiam & ſingularem in ALMAM MATREM noſtram munificentiam, in publico hoc Auditorio, tempore aliquo opportuno celebrandi; haud abſurdum duximus, ſi hunc ipſum diem IV. Kal. *Octobres*, qui FRASERIO natalis fuit, quemque ei, dum in vivis erat, ſolennem colebamus, huic & vitâ functo, eundem ſacrum haberemus. Quò igitur expeditius mandata exequamur, non vos, *Auditores ſpectatiſſimi*, longis orationis ambagibus morabimur; paucis tantummodo ipſius ſeriem generis, ut & totius vitæ rationem & inſtitutum, ab ipſâ ineunte ætate perſtringere viſum.

FRASERIUS noſter, ſicut ego accepi, generoſo FRASERIORUM ſtemmate, in provinciâ *Innerneſſenſi* oriundus, *Atavum* habuit *Farquhardum Fraſerium Thomiden*, qui Armiger nobiliſſimi D. D. de LOVAT, prælio *Blarolanenſi* ad lacum *Lochæum* inter FRASERIOS & DONALDINOS acriter commiſſo interfuit, ibique fortiter pugnans occubuit. Is *Thomides*, genus ſuum refert ad *Joannem Fraſerium*, *Alexandridem* de *Farilon* in *Valle Hericâ*. *Avum* autem habu-

it

it HECTOREM FRASERIUM Fiduciarium prædii *Kiltarletæani*; Patrem vero ALEXANDRUM FRASERIUM, V. D. apud *Pettienſes* Miniſtrum. *Pettienſium* pagus, STUARTORUM Caſtello, quod MORAVIÆ COMITUM eſt, conterminus, ab INNERNESSO, urbe celebri, quatuor milliaria diſtat. HECTOR ſeptem genuit filios: ex prima uxore quatuor; *Joannem* ſcilicet, paterni prædii hæredem, *Farquhardum*, *Lachlanum* & *Donaldum*. FARQUHARDUS Decanus fuit Eccleſiæ Cathedralis in *Æbudis* inſulis, quæ à *Scotiâ* in occaſum vergunt: vir vere doctus & pius, dignuſque habitus, qui in Epiſcoporum ordinem cooptaretur, quô honeſtandum fuiſſe haud ambigebatur, ſi huic DEUS diuturniorem vitæ uſuram dediſſet. *Farquhardo* ex *Janeta Mackenæa* Comarcho de *Coll* natâ, geniti ſunt duo filii; alter *Joannes*, qui in *Decanatu Æbudarum* patri ſuffectus eſt, alter *Jacobus*, in iiſdem Inſulis Presbyter. *Joannes* ſcripſit libellum de re apud Montanos noſtros & Inſulanos, multùm celebratâ, ſed huc uſque parùm exploratâ, *ſecundâ* nimirum *viſione*. *Joannis* hujus filius *Thomas* hodie V. D. Miniſter eſt de *Boleskin*. LACHLANUS, *Hectoris* tertius filius, V. D. Miniſter in *Abriâ*, uxorem duxit *Janetam Fraſeriam*, filiam *Thomæ*, *Comarchi* de *Struy*. DONALDUS quartus filius, agriculturæ ſtuduit.

HECTORI, ex ſecundâ Uxore, *Marjoriâ Fraſeriâ*, filiâ *Malcolmi* de *Culduthel*, nati ſunt tres filii, & unica filia: hæc nupſit *Andreæ Fraſerio* Paſtori de *Boleskin*; horum natû ſecundus fuit *Thomas*, qui Tribunus Militaris ſub CAROLO Rege contra CROMWELLIUM meruit; natu tertius *Gulielmus*: uterque prolis expers interiit. ALEXANDER verò, primogenitus ex *Margaretâ Clogæâ*, *Gul. Clogæo* V. D. apud *Innerneſſenſes* Miniſtro natâ, quinque genuit filios & tres filias: harum media, cuidam *Grantæo* nomine nupſit. Filii erant JOANNES natu maximus, A. M. Scriba *Edinenſis*; ſecundus HUGO, Paſtor Eccleſiæ *Kiltarletæenſis*, quæ nobiliſſimo & illuſtriſſimo D. D. de LOVAT parochialis eſt; tertius JACOBUS noſter, J. U. D. Quartus GULIELMUS, *Gubernator* appellatus: quintus ALEXANDER natu minimus, pulchritudine ſuâ adeo nobilis, ut dum hîc in Collegio Regio ſtudiis operam navaret, ab æqualibus ſuis, FLOS JUVENUM vulgo audiret. Is Artium Magiſter, à doctiſſimo Viro *Rob. Forbeſio* P. P. renunciatus A. D. 1676. in *Angliam* profectus eſt, & inde in exteras regiones, ubi fatis conceſſit. HUGO uxorem duxit *Annam Moraviam*, filiam *Kentigerni Moravii*, de *Blebo* Equitis:

quitis: hinc nati ſunt liberi; *Alexander* civis *Londinenſis*, & duæ filiæ, quarum altera *Fraſerio* de *Tennykyle*, altera, *Fraſerio* de *Erchit* nupſit. In album *Almæ Matris* noſtræ receptus eſt *Hugo*, ab *And. Maſſæo* P. P. celeberrimo, qui & poſtea Progymnaſiarcha fuit, A. 1658, & A. M. renunciatus, A. 1662. Sub ejuſdem auſpiciis, *Hugoni* æquales erant duo viri, literis & virtute ornatiſſimi, *Georgius Middletonus* & *Jacobus Gardenus*, S. Th. Doctores, quorum uterque in Collegio Regio claruit, hic S. T. Profeſſor, ille per complures annos Gymnaſiarcha. GULIELMUS, quartus *Alexandri* filius, ubi præclara facinora virtutis ſuæ indicia edidiſſet, munitiſſimo caſtro *Sancti Georgii* præfectus eſt, quod munus inter ea quæ ejus generis tenet *Britannia*, quæſtuoſiſſimum habetur. Caſtro etiam *Sancti Davidis* aliquamdiu præfuit. Cælebs diem clauſit ſupremum.

JAM autem ad fratrem tertium redeo; is vero JACOBUS noſter, qui cum in ſcholis inferioribus apud patrem literarum tyrocinia poſuiſſet, bonique ingenii ſpem dediſſet, *Aberdoniam* in *Athenæum* hocce noſtrum commigravit, quò in græcas literas & Philoſophiæ ſtudia incumberet. Huc appulſus ipſo eodem anno, quô feliciter ſolio reſtitutus eſt CAROLUS II*dus*; ætatis annum agens decimum quintum: per triennium audivit venerandum virum *Patricium Sandilandium* Progymnaſiarcham, Philoſophiam profitentem, ac quarto demum anno, *Robertum Forbeſium*, virum doctrinâ inſignem, qui tum temporis Philoſophiam itidem profitebatur, poſtea vero Jus Canonicum. A. 1664, cum è ſuggeſto hoc ipſo, coram ſolenni cætu illuſtre ingenii ſpecimen edidiſſet, Artium Magiſter à *Forbeſio* ritè renunciatus eſt. Hoc teſtatur *Almæ Matris Album*; hoc teſtantur FRASERII ipſius inſignia, quæ & hodie conſpicere liceat, unà cum reliquorum Candidatorum inſignibus, ſcitè picta & inſcripta FORBESII cameræ, quæ nuper fuit THOMÆ BOERI (unde jam nomen ſortitur) doctiſſimi illius Medicinæ Doctoris, & celeberrimi apud nos Matheſeos Profeſſoris, quem ſibi morte ereptum, uſque lugebit Academia noſtra. Inſignia hæc FRASERII olim inſcripta, boni ominis fuiſſe ipſius in *Almam Matrem* pietatis futuræ, tutò jam augurari fas eſt.

FRASERIUS noſter, laureâ magiſteriali ornatus, in *Angliam* contendit, ubi variis maximè nobilium Procerum liberis inſtituendis præpoſitus, unà cum his, pleraſque omnes *Europæ* regiones peragravit. Quam provinciam ſibi demandatam, ſummâ cum fide & laude adminiſtravit, quod illi non uno modo in commodum ceſſit. Nam illuſtriſſimi hi Pro-

ceres, qui ipſius curam in liberis doctrinâ erudiendis, eorumque moribus conſilio & prudentiâ fingendis probaſſent, in grati animi ſymbolum, ſicuti moris eſt apud *Anglos*, illi annuas pecuniæ penſiones durante vitâ, uti fama fert, ſanctiſſimè perſolvendas curârunt. Hinc illi caput rei familiaris, virtute & induſtriâ quæſitæ, quam partam, haud minore virtute tuebatur, alieni haud avidus, ſui nec profuſus, nec nimium parcus. A fratre autem GULIELMO *Gubernatore*, haud exiguam facultatum ſuarum partem accepiſſe dicitur JACOBUS noſter, digniſſimus qui acciperet, qui tam multos ipſe largiendo beârit. Reliqua verò *Gulielmi* bona, ſororis filio *Alexandro Grantæo*, Militum Præfecto ceſſerunt. Haud obſcuri jam nominis FRASERIUS, Princeps fere perhibetur, qui eâ tempestate auctor fuerit compluribus illuſtriſſimis & generoſiſſimis per totam *Angliam* viris, & ex Patricio & ex Equeſtri ordine, *Bibliothecas* ſibi privatas optimis libris quam inſtructiſſimas habendi. Codices ipſe rariores haud paucos, elegantiora putà Græcorum & Latinorum Autorum exemplaria, inter peregrinandum comparaverat. Apud ipſum *Regem* CAROLUM in honore habitus; ut & apud ejus fratrem JACOBUM, qui eum Bibliothecæ ſuæ Regiæ præfecit, dignumque cenſuit, qui libros prelo ſubjiciendos oculis luſtraret, & de ſententiâ ſuâ imprimendi privilegium irrogaret. Hoc teſtantur libri impreſſi, FRASERII licentiâ & auctoritate muniti. A CAROLO, *Duci* SANCTI-ALBANI inſtituendo præfectus, & deinde Collegii celeberrimi *Regii Hoſpitalis Chelſæenſis* à ſecretis creatus eſt primus, vix abſolutis ædificiis. Hoc munere per quadraginta fere annos functus eſt, regnantibus CAROLO, JACOBO, GULIELMO & ANNA. Eum in deliciis habuit GEORGIUS primus, & cum illo ſæpius ſermones conferre haud dedignatus eſt, & licet eum, ingraveſcente ſenectute, muneris onere levaverit, ipſius tamen beneficio & emolumento per totum ſui regni curriculum frui permiſit. Nec ignotus fuit longævus FRASERIUS Auguſtiſſimo noſtro Regi GEORGIO II. & Auguſtiſſimæ Reginæ CAROLINÆ, quem quidem, quippe qui libertatis *Brittonum* vindex eſſet acerrimus, ſuſpiciebant.

UXOREM duxit MARIAM NARSIAM, cujus pater annuum cenſum tenebat ſeptingentarum librarum in provinciâ *Oxonienſi*, cui Avus erat celeberrimus ille JASPER CLEITONUS, civitati *Londinenſi* præfectus, cuique Matertera fuit quæ nupſit *Nobiliſſimo Comiti* de YARMOUTH. Ex hac uxore FRASERIUS genuit

genuit duos filios, totidemque filias: Majori natu JACOBUS, Militiæ nomen dedit; alter GULIELMUS, mercaturam exercet in *Penſilvania*. Filiarum natu majorem collocavit ALEXANDRO DUNBARO de GRANGEHILL, orto ex generoſa & antiquâ ſtirpe DUNBARORUM de WESTFIELD, qui in *Moravia* Præfecturam per ſecula quadam ad noſtra uſque tempora hæreditario jure obtinebant, quem Magiſtratum non ita pridem ſummâ haud exiguâ redemit Nobiliſſimus COMES MORAVIÆ. Filia natu minor MARTHA, ÆLIÆ IMPÆO civi *Londinenſi*, nupſit. Singulos liberos, cum mares tum femellas, bis mille nummis aureis patrimonii nomine donavit; id teſtantur FRASERII epiſtolæ ad GYMNASIARCHAM noſtrum ſcriptæ; de hoc etiam certiorem me fecerunt viri quidam fide digniſſimi, qui id ſæpe ex ipſo FRASERIO audierunt: idque præter alia haud ſpernenda munera quæ iis durante vitâ deinceps largiebatur, præterque ea quæ ſupremis ſuis tabulis ſingulis legavit. Cum illi minus placeret *Jacobus* filius, nec per annos aliquot ipſi commercium ullius rei cum illo eſſet, ex eo tamen nepoti *Jacobo* conſuluit, comparatis prædiis de *Weſter-Moy*, in provinciâ *Moravienſi*, mille libris ſterlinenſibus: inde huic puero, quamdiu ſuperſtes foret, triginta libras annui cenſûs perſolvi juſſit, prædiorum autem iſtorum jus hæreditarium, (idque præter dotem) MARIÆ filiæ, ejuſque liberis ſanxit, ratumque fecit. Paulo poſt mortuo hoc NEPOTE, patrem ejus JACOBUM, ex inimicitiis in gratiam recepit, eique rebus anguſtis laboranti facilis ſuccurrit, datis quingentis nummis aureis, quibus comparatum eſt in *Angliâ* beneficium, unde huic perpetuum ſuppeteret alimentum. Hoc abhinc circiter triennium factum liquet ex ipſius FRASERII epiſtolis ad GYMNASIARCHAM noſtrum ſub idem tempus miſſis. Eidem JACOBO ex iiſdem terris modo dictis, annuum reditum quinque & viginti librarum legavit, nec non uſuram trecentarum librarum ex capite ſortis ſuæ *Indicæ*. GULIELMO filio legavit quadringentas libras; centum ex ſorte ſuâ *Indicâ*, & trecentas ex ſorte ſuâ *Auſtrali*; ut & Nepotibus ſuis ex filiâ MARTHA, *Jacobo* & *Fraſerio Impæis* ducentas libras, ſingulis centum, ex ſorte itidem *Auſtrali*. MARTHAM unà cum marito IMPÆO, teſtamenti ſui Executores ſtatuit; unde his cedunt reliqua ipſius omnia bona, præter ea quæ aliis legata ſunt. Hæc omnia patent ex ſupremis FRASERII tabulis, Chirographo & ſigillo ſuo munitis, decimo die *Septembris*,

M. DCC. XXX. iterumque firmatis xix die *Maii*, M. DCC. XXXI.

JAM autem à privatis & domeſticis FRASERII beneficiis, ad ipſius publica & communia feſtinandum; ea in primis quibus ALMAM ſuam MATREM, ACADEMIAM noſtram REGIAM pro inſigni ſuâ liberalitate beneficentiſſimus auxit & ornavit. Hæc tam multa, tanta, & tam longo temporis ſpatio diſſita, ut unde incipiam, quo progrediar, hæreat animus; ut itaque ſerie temporis ductus, auſpicabor ab eo quod longiſſimè abeſt. Abhinc annos ſex & quinquaginta, hoc ipſo menſe *Septembri*, A. 1675, *Bibliothecæ* COLLEGII REGII ABERDONENSIS muneri miſit *Homeri* opera omnia, *Spondani Commentariis* illuſtrata, uno volumine comprehenſa, dum apud exteros cum filio natu maximo, Nobiliſſimi COMITIS de BERKLEY peregrinaretur. Hoc volumen ſcitè compactum & pulcherrimè deauratum, fuit præmium à LUDOVICO XIII. *Galliarum* Rege, datum ludis ſolemnibus *Collegii Claromontani* in UNIVERSITATE PARISIENSI. Hæc patent non ſolum ex deauratis Regis LUDOVICI inſignibus, quæ totum tegmen exornant, ſed ex inſcriptione ludorum Præſidis Chirographo & ſigillo munitâ. Alios deinde libros deinceps mittere ſolebat in uſum COLLEGII REGII, Anno 1712, menſis *Aprilis* die xviiivo, *Londini* tradidit THO. BLACKWELLIO, tum S. T. P. in COLLEGIO MARESCHALLANO, poſtea Gymnaſiarchæ, volumina centum, & amplius; nec non ad eundem, menſe *Septembri* ſequentis anni quinquaginta volumina *Londino* devehenda curavit. Hi codices huc uſque in Bibliothecâ *Collegii Mareſchallani* clauduntur, licet eos deponendos in Bibliothecâ *Collegii Regii* ſubinde moneant ipſius FRASERII Epiſtolæ, & ad GYMNASIARCHAM noſtrum & ad meipſum miſſæ, unà cum eorum catologo qui penes nos eſt, ex ipſius etiam Chirographo. Bibliothecæ noſtræ tradidit venerandus vir DAVID ANDERSONUS, S. T. P. noſter ornatiſſimus, libros quoſdam, quos à FRASERIO *Londini* acceperat, menſe *Januario*, Anno M. DCC. XV.

AD propiora verò jam, & majora progrediendum. Anno 1723, menſe *Sextili*, nunquam ſatis laudandus FRASERIUS, Vir de literis optimè meritus, *Londino Aberdoniam* advectus, comitantibus MARIA filiâ, & ipſius MARITO, dum in MORAVIAM iter faceret, ALMAM ſuam MATREM inviſit, ædeſque ævi injuriâ partim lapſas, partim labentes oculis cerneret, animoque in AL-

MAM

MAM PARENTEM, pio ductus, illico GYMNASIARCHÆ noſtro, inſtaurandæ *Bibliothecæ* causâ, quinquaginta libras *Anglicanas* tradidit, in partem ducentarum librarum quas aliquot ante annos ſe ACADEMIÆ noſtræ legaturum pollicitus fuerat. Nec mora; Academiæ Moderatores, feſtinantes, demoliri continuò, BIBLIOTHECA VETUS, *Veſtiarium* templi ſubterpoſitum, *Gazophylacium* ſeu *Cimeliarchium*, & *Capitulum* ſeu *Domus Capitularis*, ubi publica *Collegii Comitia* haberi ſolebant, (quæ tres ædes templo contiguæ, *Collegii Regii* aream ad ſeptentrionem claudunt,) operâ celeberrimi ELPHINSTONII, & venerandi STUARTI *Antiſtitum Aberdonenſium* funditus diruuntur. BIBLIOTHECA NOVA, longitudine duplo fere aucta, ac quatuor SCHOLÆ infra poſitæ, Græcarum literarum & Philoſophiæ prælectionibus ſacratæ, ab imis fundamentis, polito lapide, pulcherrimum in modum extruuntur, feneſtris diſtinctæ fulgentibus, & ad normam exactis. Quod opus, tantâ induſtriâ & fide perfectum, cum præſens ipſe FRASERIUS vidiſſet & probaſſet, anno ſequenti, menſe *Octobri*, dum è *Moravia Londinum* rediret, præter dictas ducentas, alias centum libras ſe inde remiſſurum promittit ad reficienda DUNBARIA TECTA, quæ tunc partim ſolo æquata, partim jam jam caſura nutabant. Hæc clariſſimi GAVINI DUNBARI, *Præſulis Aberdonenſis*, Ædificia COLLEGII Aream ad Auſtrum claudunt, & inſtaurari cœperunt, A. 1725. & ad angulum ab Occidente hiberno *Capitolium* vulgo appellatum, perducta, A. 1730. Et autem Ædificia quæ Orientem ſpectant, (ubi *Aula noſtra Communis ſuperior*, Camerâ antiquâ & auguſtâ ornata, & *Aula inferior*, ſeu *Schola publica*,) olim à nunquam non laudando ELPHINSTONIO condita, nuper etiam inſtaurata fuerunt; *Aula* nimirum *ſuperior*, A. 1733, ex munificentiâ ornatiſſimi viri JOANNIS BUCHAN de CAIRNBULG, *Chiliarchæ*, antiquâ familiâ BUCHANORUM de AUCHMACOY oriundi, qui Auctor fuit *Cohortis ſuæ Præfectis*, ut in ALMAM MATREM ſtipendiorum reliquias quaſdam erogarent; *Aula* verò *inferior*, ſumptibus ACADEMIÆ, exeunte Anno 1725.

FRASERIUS, *Londinum* provectus, polliciti fidem citò liberavit, menſe ſcil. *Novembri* proximo, & anno ſequente 1725, menſe *Februario*. Perſolutis jam treſcentis libris, en! intra paucas hebdomadas affertur epiſtola altera, pollicens alias ducentas libras, ad ulterius provehenda DUNBARIA TECTA. Inopinatâ hac, & quæ adeo deſiderabatur munificentiâ perculſus SENATUS ACADEMICUS,

gaudio-

M. DCC. XXX. iterumque firmatis die 3 Maii, M. DCC. XXXI.

JAM autem à privatis & domeſticis FRASERII beneficiis, ad ipſius publica & communia feſtinandum; ea in primis quibus ALMAM ſuam MATREM, ACADEMIAM noſtram REGIAM pro inſigni ſuâ liberalitate beneficentiſſimus auxit & ornavit. Hæc tam multa, tanta, & tam longo temporis ſpatio diſſita, ut unde incipiam, quo progrediar, hæreat animus; utcunque ſerie temporis ductus, auſpicabor ab eo quod longiſſimè abeſt. Abhinc annos ſex & quinquaginta, hoc ipſo menſe *Septembri*, A. 1675, *Bibliothecæ* COLLEGII REGII ABERDONENSIS muneri miſit *Homeri* opera omnia, *Spondani Commentariis* illuſtrata, uno volumine comprehenſa, dum apud exteros cum filio natu maximo, Nobiliſſimi COMITIS de BERKLEY peregrinaretur. Hoc volumen ſcitè compactum & pulcherrimè deauratum, fuit præmium à LUDOVICO XIII. *Galliarum* Rege, datum ludis ſolennibus *Collegii Claromontani* in UNIVERSITATE PARISIENSI. Hæc patent non ſolum ex deauratis Regis LUDOVICI inſignibus, quæ totum tegmen exornant, ſed ex inſcriptione ludorum Præſidis Chirographo & ſigillo munitâ. Alios deinde libros deinceps mittere ſolebat in uſum COLLEGII REGII. Anno 1712, menſis *Aprilis* die xviii^mo^, *Londini* tradidit THO. BLACKWELLIO, tum S. T. P. in COLLEGIO MARESCHALLANO, poſtea Gymnaſiarchæ, volumina centum, & amplius; nec non ad eundem, menſe *Septembri* ſequentis anni quinquaginta volumina *Londino* devehenda curavit. Hi codices huc uſque in Bibliothecâ *Collegii Mareſchallani* clauduntur, licet eos deponendos in Bibliothecâ *Collegii Regii* ſubinde moneant ipſius FRASERII Epiſtolæ, & ad GYMNASIARCHAM noſtrum & ad meipſum miſſæ, unà cum eorum catalogo qui penes nos eſt, ex ipſius etiam Chirographo. Bibliothecæ noſtræ, tradidit venerandus vir DAVID ANDERSONUS, S. T. P. noſter ornatiſſimus, libros quoſdam, quos à FRASERIO *Londini* acceperat, menſe *Januario*, Anno M. DCC. XV.

AD propiora verò jam, & majora progrediendum. Anno 1723, menſe *Sextili*, nunquam ſatis laudandus FRASERIUS, Vir de literis optimè meritus, *Londino Aberdoniam* advectus, comitantibus MARIA filiâ, & ipſius MARITO, dum in MORAVIAM iter faceret, ALMAM ſuam MATREM inviſit, ædeſque ævi injuriâ partim lapſas, partim labentes oculis cernens, animoque in AL-

MAM

MAM PARENTEM, pio ductus, illico GYMNASIARCHÆ noſtro, inſtaurandæ *Bibliothecæ* causâ, quinquaginta libras *Anglicanas* tradidit, in partem ducentarum librarum quas aliquot ante annos ſe ACADEMIÆ noſtræ legaturum pollicitus fuerat. Nec mora; Academiæ Moderatores feſtinant demoliri continuò BIBLIOTHECAM VETUS, *Veſtiarium* templi ſuperpoſitum, *Gazophylacium* ſeu *Cimeliarchium*, & *Capitulum* ſeu *Domus Capitularis*, ubi publica *Collegii Comitia* haberi ſolebant; (quæ tres ædes templo contiguæ, *Collegii Regii* aream ad ſeptentrionem claudunt,) opera celeberrimi ELPHINSTONII & venerandi STUARTI *Antiſtitum Aberdonenſium* funditus diruuntur. BIBLIOTHECA NOVA, longitudine duplo fere aucta, ac quatuor SCHOLÆ infra poſitæ, Græcarum literarum & Philoſophiæ prælectionibus ſacratæ, ab imis fundamentis, polito lapide, pulcherrimum in modum extruuntur, feneſtris diſtinctæ fulgentibus, & ad normam exactis. Quod opus, tantâ induſtriâ & fide perfectum, cum præſens ipſe FRASERIUS vidiſſet & probaſſet, anno ſequenti, menſe *Octobri*, dum è *Moravia Londinum* rediret, præter dictas ducentas, alias centum libras ſe inde remiſſurum promittit ad reficienda DUNBARIA TECTA, quæ tunc partim ſolo æquata, partim jam jam caſura nutabant. Hæc clariſſimi GAVINI DUNBARI, *Præſulis Aberdonenſis*, Ædificia COLLEGII Aream ad Auſtrum claudunt, & inſtaurari cœperunt, A. 1725. & ad angulum ab Occidente hiberno *Capitolium* vulgo appellatum, perducta, A. 1730. Ea autem Ædificia quæ Orientem ſpectant, (ubi *Aula noſtra Communis ſuperior*, Camerâ antiquâ & auguſtâ ornata, & *Aula inferior*, ſeu *Schola publica*,) olim à nunquam non laudando ELPHINSTONIO condita, nuper etiam inſtaurata fuerunt; *Aula* nimirum *ſuperior*, A. 1733. ex munificentiâ ornatiſſimi viri JOANNIS BUCHAN de CAIRNBULG, *Chiliarchæ*, antiquâ familiâ BUCHANORUM de AUCHMACOY oriundi, qui Auctor fuit *Cohortis ſuæ Præfectis*, ut in ALMAM MATREM ſtipendiorum reliquias quaſdam erogarent; *Aula* verò *inferior*, ſumptibus ACADEMIÆ, exeunte Anno 1725.

FRASERIUS, *Londinum* provectus, polliciti fidem cito liberavit, menſe ſcil. *Novembri* proximo; & anno ſequente 1725, menſe *Februario*. Perſolutis jam treſcentis libris, en! intra paucas hebdomadas adfertur epiſtola altera, pollicens alias ducentas libras, ad ulterius provehenda DUNBARIA TECTA. Inopinatâ hac, & quæ adeo deſiderabatur munificentiâ perculſus SENATUS ACADEMICUS,

gaudio-

gaudioque perfuſos, in gratiſſimi animi indicium, FRASERIO ſummos decernimus honores, eumque ex merito JURIS UTRIUSQUE DOCTOREM creavimus & renunciavimus. Et ut lætitiæ publicæ, quantum in nobis fuit, teſtandæ ergo ſcripſimus DONAIDAS, quas in lucem editas, ad FRASERIUM miſimus, unà cum DIPLOMATE DOCTORALI, auro ornato, variis floribus atreiſque picturis pulcherrimè depicto, ut ex notis in *DONAIDAS* noſtras patet. Marmor etiam, cui FRASERII inſignia inſcripta ſunt, in *Atrio Collegii* inter principes ATHENÆI fautores erigitur. Pingi etiam *Londini* FRASERIUM juxtam in mandatis dedimus: picturam autem ipſe impenſis immanem miſit, quam adeò exoptatam, utpote *Ipſius Viventis*, gratias etiam agentes accepimus, acceptamque, juxta nunquam non celebrandum ELPHINSTONIUM à lævâ in *Aulâ Maximâ* collocavimus. Traditum eſt FRASERIO *Diploma*, traditæ ſunt *Donaides*, exeunte menſe *Maio*, aut ineunte *Junio*, anni 1725. Cum ex his animi grati & humani officiis exploratam haberet mentem *Academiæ Profeſſorum* & Moderatorum, proximâ epiſtolâ teſtatur ſe habere gratum ea grata fuiſſe adverſum ipſos quæ prius fecerat, ideoque ſibi in animo eſſe plura largiri, dando ſcilicet provehendis ædificiis, alias centum libras, ſic ſexcentas complere, & præterea quadringentas libras in eundem uſum legare, nec non alendis duobus Philoſophiæ ſtudioſis, & uni S. Theologiæ ſtudioſo, cui & curæ eſſet Bibliotheca, annuum ſufficere cenſum. Quæ omnia non verbis ſolùm, ſed & re præſtitit, & complura alia, uti mox dicetur; hoc ſolùm diſcrimine, quod ipſe vivus in manus noſtras tradiderit quadringentas haſce libras, quas prius Teſtamento relinquere decreverat. Menſe enim *Octobri*, anni prius dicti, nimirum 1725, ducentas libras perſolvit, annoque proximo 1726, menſe *Maio*, miſit alias centum, libras ſexcentas complevit: anno deinde 1727, alias ducentas libras miſit, centum menſe *Martio*, & totidem menſe *Septembri*, quæ octingentas conficiunt. Anno 1728, menſe *Junio*, perſolvit ducentas libras, dimidiam partem quadringentarum librarum, quas prius tabulis ſupremis legare decreverat: reliquam autem harum partem dimidiam, optimâ etiam fide largitus eſt anno 1730, menſe *Junio*. Hinc conficitur ſumma mille ducentarum librarum, quam nobis inſtaurandæ *Bibliothecæ* & *Collegii lateri Auſtrali* ſubinde ſuppeditavit munificentiſſimus noſter FRASERIUS. Quam ſummam, mille & ducentarum librarum, nec non quicquid ex terris de MOY percep-

ptum

[illegible] trecentis aliis libris *Anglicanis* & amplius, aut ex pluteis, aliiſque materiâ meliori confectis, aut fide *Collegii Moderatorum* pretio emptis, BIBLIOTHECÆ & DUNBARII ÆDIFICIIS inſtaurandis optimâ fide hactenus impenſam docent ÆDILIS noſtri fideliſſimi & vigilantiſſimi tabulæ. Nec alicui dubium hærebit, qui vel aſpexerit ÆDIFICIA hæc ampla, tam ſplendida, tam magnifica, adeoque exornata. Alendis etiam ex promiſſo duobus Philoſophiæ ſtudioſis, unique S. T. ſtudioſo per quinquennium aut ſexennium ultimo elapſum, quindecim aut ſedecim libras *Anglicanas* donavit. Præter hæc omnia, inſuper FRASERIUS ædificiis promovendis ſacravit annuos reditus terrarum ſuarum de WESTER[illegible] durante vitâ, uti patet ex ipſius tabulis GYMNASIARCHÆ noſtro in gratiam COLLEGII conceſſis, xxxi die *Martii*, Anno M. DCC. XXVI. Annui hi reditus ad ſummam ſurgunt circiter quinquaginta librarum, unde tamen decerpunt quinque libras publica quædam onera, adeò ut COLLEGIO cedant ex hiſce terris, quotannis quadraginta quinque circiter libræ, quas quidem pro Annis 1726 & 1727 percepimus; per triennium verò reliquum cum dimidio anni ad mortem pientiſſimi FRASERII adhuc debentur, ſed brevi ſolutum iri ſperamus.

BIBLIOTHECAM autem non modo extruxit FRASERIUS, ſed extructam ornavit, variâque & pretioſâ librorum & impreſſorum & manuſcriptorum quorundam ſupellectile inſtruxit. Præter codices ſupra memoratos, ſingulis fere annis, per ſeptennium ultimo elapſum, libros nobis advehendos curavit. Anno præſertim 1723, trecenta quatuor & ſexaginta volumina, quæ duos pluteos ad Orientalem Bibliothecæ parietem complent: Anno 1725, trecenta circiter Volumina, & Anno 1727, ſupra ducenta volumina, aliiſque annis alia, ad numerum fere nongentorum aut mille Voluminum, quod ex Catalogis in Bibliothecâ patet. BIBLIOTHECÆ in primis proſpexit FRASERIUS, ſupremis ſuis tabellis, queis legavit COLLEGIO noſtro REGIO, ſummam viginti & ducentarum librarum ex ſorte ſuâ *Auſtrali*, unde perpetuum ſuppeteret alimentum duobus Adoleſcentibus, alteri Philoſophiæ, alteri S. T. ſtudioſo, qui ſimul & Bibliothecarius foret: nec non ſummam quinquaginta librarum ad comparanda inſtrumenta Mathematica. Iiſdem etiam tabulis Bibliothecæ ſanxit Ciſtulas tractiles, reponendis Manuſcriptis, & Chartis pretioſis, ac Inſtrumenta quædam alia, unà cum libris quibuſdam impreſſis & MSS. Schedulâ quadam notandis. Aliquot

ante annos donaverat poculum capax ex argento deauratum, in celebrioribus Academiæ conventibus utendum.

PRIUSQUAM progrediar, hic mihi abſque faſtu anſam arripere liceat laudandi fidem *Academiæ Moderatorum*, qui FRASERII pecuniam in quos ipſe ſacraſſet uſus, tantâ cum curâ & diligentiâ erogârint. A Vobis PROFESSORES ORNATISSIMI, COLLEGÆ DILECTISSIMI, gratulor, mihi gaudeo, Ædificia quæ nuper ereximus, omnium qui viderint ore celebrari; nec ſtudium & operam noſtram malè collocatam cenſeri; & quod ALMA MATER noſtra, nuper ſenio contabeſcens, nunc viridi floreat juventâ, ſub auſpiciis venerandi Viri GEORGII CAMERARII, GYMNASIARCHÆ noſtri ornatiſſimi, qui quâ pollet prudentiâ & humanitate FRASERIUM ita coluit, ut quam ab illo iniit gratiam ACADEMIA perpetuo tenore inviolatam ſervaverit. Nec hîc, mî mellitiſſime PROGYMNASIARCHA, laudes tuas tacere fas eſt: tu nobis VITRUVIUS *Abardonenſis*, FRASERIANO operi ipſe FRASERIUS præfuiſti, à quo aut ſolus, aut cum Collegis, qui per vices Operariis inſpectores aderant, iis nunquam non interfuiſti, conſulendo, hortando, aliaque omnia ÆDILIS vigilantiſſimi officia peragendo. Te etiam ſilere, mî BURNETTE, *Collega Conjunctiſſime*, piaculum ducerem: tu ARCHIMEDES noſter, qui à celeberrimo BOERO diſciplinis Mathematicis inſtitutus, ACADEMIÆ plurimum profuiſti, non ſolum hiſce ſcientiis, & Philoſophiâ quam plurimos adoleſcentes inſtituendo, ſed Ædes deſignando, eaſque commodas & ornatas reddendo. PROGYMNASIARCHÆ & TIBI acceptum refert ACADEMIA, quod extra ſe Architectos quærere non fuerit opus; unde haud parum rei Academicæ conſultum eſt.

FRASERIUS, præter munera in ALMAM MATREM noſtram collata, alia in alios varia & plurima contulit. SCOTICANÆ SOCIETATI de propagandâ CHRISTIANA FIDE apud Montanos & Inſulanos, & de eorum moribus emendandis inſtitutæ, diverſis temporibus, *Nummos aureos ſexcentos* (quod ex Teſtamento patet) largitus eſt; crebraſque librorum donationes fecit, queis inſtituerentur *Bibliothecæ*, aut inſtitutæ augerentur in locis longè diſſitis, aſperis & incultis, barbarie ipſa ſqualentibus, quæ nunc illic paſſim fugatur ſub auſpiciis NOMINUM CELEBERRIMORUM, literis, pietate & virtute maximè inſignium. Civitatem

tatem INNERNESSENSEM haud ſpernendâ proſecutus eſt munificentiâ. *Urbi Præfectis, Urbique Divini Miniſtris*, quinquaginta libras *Anglicanas* ſupremis tabulis ſacravit, ad inſtituendos artibus Mechanicis, quæ maximo forent uſui, pauperiorum liberos, in Urbe aut Provinciâ *Innerneſſenſi* natos, nomine *Fraſerido*. Antea his donaverat quam plurimos libros ad pretium, uti cenſebatur, ducentorum aureorum; nec non donaverat mille *minas Scoticas*, quarum uſuram dimidiam *Bibliothecæ* augendæ, alteram dimidiam Ludimagiſtro, cui cuſtodienda foret Bibliotheca, quotannis perſolvi juſſerat. Auctor etiam fuit fratri GULIELMO GUBERNATORI, de quo ſupra dictum, ut huic Civitati *quinquaginta libras* legaret, partim *Bibliothecæ* augendæ, partim *egenis Civibus levandis*: hæc ſumma ante annos duodecim perſoluta fuit. Plura ipſius tum in *Cognatos* tum in *Alios* merita & beneficia, quæ partim ex Teſtamento patent, brevitatis causâ omittimus.

TALEM & TANTUM VIRUM quis ex æquo deflere valeat? Quo luctu proſequar eum fato abreptum, qui nunquam ſibi ſoli vixerit, memor uſque ſe non ſibi ſoli natum fuiſſe? Quibus laudibus prædicabo VIRUM, qui divitiis auctus, has nec nimium amaverit, nec nimium ſpreverit, ſed aureæ mediocritatis ſemper inſiſtens ſemitam, toti generi humano, quantum in ſe fuit, prodeſſe voluit. Complures opulenti rerum ſuarum ſatagunt, ſibi ſuæque familiæ tantummodo proſpicientes, de aliis minimè ſolliciti, cum interea ſe indignis forſan hæredibus pecuniam properare neſciant. Multi etiam mortales, genio indulgentes, vino, ventri atque ſomno deditis, patrimonia profundunt, atque fortunas ſuas abligurrunt. Alii rem decoquunt, aut aleis ludentes, aut vanos captantes honores, Æſopico perſimiles cani, qui dimiſsâ verâ quam tenebat carne, umbraculem captans, utramque amiſit. Quidam etiam defraudantes genium ſuum, magnas inter opes inopes, uſque adeo ſordidi ſunt, ut congeſtis inhiantes ſaccis indormiant, nec unquam ſe ſervo melius veſtiant, & nummis oculos non ventrem eſurientem paſcant. Longè aliter FRASERIUS noſter, qui quod ſibi ſatis eſſet, ſumpſit; quod ſatis eſſet liberis, tribuit; quicquid reliquum eſſet bonorum, vix ſuum ducens, DEO & PATRIÆ, LITERIS & VIRTUTI ſacravit. Jure igitur optimo hunc MÆCENATEM & PATRONUM SUUM, mœrens luget ALMA MATER *ABERDONENSIS*, luget RESP. LITERARIA, luget ORBIS

BIS

BIS CHRISTIANUS, VIR verè beatus, qui non minùs ſeipſum datis beneficiis, quam alios acceptis beârit. Hæc qui faciat, non ego EUM cum ſummis Viris comparo, ſed ſimillimum DEO judico. Nullâ enim re magis quam bonitate & beneficentiâ, ad divinam naturam accedimus mortales; quoque fuſius patet beneficentia hæc, eò propius accedimus. Et quidem non in unam aliquam rem nimis intentus, & in hac totus FRASERIUS, ut ſolent quidam, alia officia aſpernabatur: non *Eccleſiæ* ſolùm, ſed *Reip.* conſulere avebat; non *Artibus* duntaxat *liberalibus*, ſed & *Mechanicis* favebat. Ejus pietatem longævâ vitâ, pleriſque quæ ſenectutem comitari ſolent, malis immuni remuneratus eſt DEUS. Triduò prius quam obîerat, *die* nimirum *Dominico*, foris apud generum IMPÆUM prandebat; *die Lunæ* malè ſe habere cœpit, ſed lecto non affixus eſt; *die Mercurii*, qui menſis *Maii* xxvi[tus] fuit, placidiſſimâ morte obdormivit in ſuis ædibus *Londini*, Ætatis annum agens octogeſimum ſextum. Sic occidit fulgentiſſimum ILLUD SIDUS COLLEGIO REGIO *ABERDONENSI* uſque propitium, quo occidente, tantæ nobis obortæ tenebræ. Mortis acerbæ ipſe triſtis nuncius, ſcitis COLLEGÆ chariſſimi, quam vos contriſtaverim, quo dolore vobis animos perculerim, quâ mœſtitiâ ora oculoſque perfuderim. O atrum illum diem! & *Almæ Matri* noſtræ inter nefaſtos notandum! qui nobis *Patrem* & *Parentem* adeo pium abripuit. Hinc nos hodie pullati, ingemiſcentes lugemus; colluget tota Studioſorum Cohors; hinc triſte tinniunt Campanæ; hinc *Parietes* certè! *hujus Scholæ* qui olim geſtire videbantur tui nominis, OPTIME FRASERI, prædicationem avidis haurientes auribus, & ipſa hæc *Roſtra pullata*, unde jam verba facio, unde & Tu ipſe verba feciſti, ante annos ſeptem & ſexaginta coram ſolenni cœtu; hi *Parietes*, inquam, & hæc *Roſtra*, ſæpe tuarum laudum loquacia, jam nimio dolore oppreſſa, dum planctus edere ſtudent, obmuteſcere videntur. *Ingens ſtupet dolor, parvus loquitur.* *Stupet* & BIBLIOTHECA, quæ Te ſæpius diſſerentem, ſummâ cum voluptate audiit, quæque dum tuas laudes promere avet, elinguis fit, interim tamen explicans mille Volumina, eorumque brachia retegens, nutu ſigniſque monſtrat ſpectantibus, inſcriptum iſtis FRASERII nomen, ſummâ uſque veneratione colendum.

SED

SED ne nos in nimias effuſi lachrymas dolori indulgeamus, nec inanibus vacemus querimoniis, cum ſatis diu naturæ, ſatis gloriæ vixerit FRASERIUS, licet *Patriæ* parum, licet *Almæ Matri* parum. Vivit adhuc, vivetque per ſera ſecula. Dum ſtabit COLLEGIUM REGIUM, ſtabit FRASERII Monimentum ære perennius ; hujus excelſæ turres & ardua faſtigia illum in altum tollent. Lachrymis itaque miſceamus gaudia, hoc die ALMÆ MATRI noſtræ fauſto & felici, qui primus beneficentiſſimum FRASERIUM nobis dias in oras luminis protulit ; atque SUMMO NUMINI gratias habeamus & agamus, quod dum de rebus noſtris conclamatum fere eſſet, MUNIFICENTISSIMUM FRASERIUM tam opportunè excitârit, illique animum tanto in nos ſtudio accenderit, eumque longævum nobis tam diu ſuperſtitem ſervaverit. Forſitan hoc ſidere propitio jam occultato, exorientur ſtellæ nobis propitiæ : forſan FRASERIUM præeuntem ſequentur alii, ſi non nomine, animo ſaltem FRASERII, qui ædificiis feliciter inſtitutis, & haud parum provectis coronidem imponant, quique ædibus abſolutis, PROFESSORUM rationem habeant, ita ut his alacriter docentibus, nec ex re domi anguſtâ animum deſpondentibus, floreant apud nos *Artes Liberales*, vigeantque *Bonarum Literarum* ſtudia. Non me vanum fore Augurem, fidem facit vel iſtud, quod non adeò pridem *Illuſtriſſimus* & *Nobiliſſimus* D. DOMINUS de LOVAT Chirographo ſuo *centum libras Anglicanas* provehendis ACADEMIÆ Ædificiis ſanxerit : quamobrem IPSIUS Inſignia in *Collegii Atrio* conſpicienda ſunt. Hinc Ædificia illa, FRASERIANA OPERA jure merito inſigniantur.

JAM peroraſſem, niſi malevolorum quorundam maledictis reſpondendum eſſet, qui FRASERIO aliiſque Viris in Patriam pietate præditis, vitio vertunt quod integras facultates & fortunas ſuas ad aſſem liberis & cognatis ſeu bene ſeu malè merentibus non relinquant ; iiſque ſuperbiæ crimen inurere volunt ; quaſi inani ducti gloriâ, hæc præclara faciant opera & merita quæ aut *Eccleſiæ* aut *Reip.* proſunt. Faciunt certe intelligendo malevoli hi, ut nihil intelligant, qui cum ſuperbiæ alios inſimulent, ſe avaros & nimium ad rem attentos prodant, invidos itidem & mordaces, qui VIRTUTEM dente maligno petant. Omnibus, quantum in nobis eſt, benefaciendum ſuadet ratio ſana, hortantur ſacræ lite-

ræ, quæ & benefacientes beatos ſæpe prædicant. Non nobis ſolis nati ſumus; immo nec familiæ noſtræ ſoli, ſed patriæ; nec patriæ ſoli, ſed alienigenis, & genti humanæ per totum terrarum orbem ſparſæ. Quò beneficentior quis, eò melior; qui beneficentiſſimus, optimus. Nobis quidem, liberis & cognatis in primis conſulendum, officia verò & merita in alios non negligenda. Et ſi quis pietatem præ ſe ferens, ſe ſuoſque omnino negligat, omniaque bona ſua ad aſſem publico alicui commodo conſecret, vanum inani ſuæ gloriæ prætexens nomen, non laudo, non probo; immo, me judice, pro impio & inhumano habendus; nec criminis expers qui talia ſuaſerit. Hinc verò ne quis abſterreatur à verâ pietate, ſed veſtigiis inſiſtens FRASERII præeuntis, qui *auream* diligens *mediocritatem*, MODUM in rebus ſemper ſervabat, & intra *certos* NATURÆ *fines* vivere callebat; qui in primis quidem SIBI, NATIS & COGNATIS, uti par erat, conſuluit; ALIIS etiam, quantum in ſe fuit, proſpexit. *Quid enim*, ut ait *Cicero*, *eſt melius & præſtantius bonitate & beneficentiâ?* nec ullâ aliâ re, magis ad DEUM, uti dictum, accedimus mortales. Monent etiam Oracula ſacra, ut *præluceat noſtra lux apud homines, ut noſtra rectè facta videntes, collaudent Patrem noſtrum qui in Cœlis eſt.* Licet igitur bona facere opera coram hominibus, ut ea ipſa videant; non quidem ut de his noſmet ipſi gloriemur, ſed ut ſit quod imitentur alii. Hæc æquis rerum æſtimatoribus dijudicanda relinquimus.

VEREOR, *Auditores dilectiſſimi*, ut vobis aures animoſque ſolutâ oratione fatigaverim, finem igitur faciam, recitando ALMÆ MATRIS noſtræ Orationem, numeris aſtrictam, *Elegiacis* verſibus FRASERIUM SUUM flebiliter canentis.

LA-

LACHRYMÆ & PLANCTUS

ALMÆ MATRIS, COLLEGII REGII ABERDONENSIS, de Morte deſideratiſſimi ſui ALUMNI, & τȣ Ευεργετȣ munificentiſſimi, JACOBI FRASERII, J. U. D. qui *Londini* obiit, *Die Mercurii*, xxvi *Maii*, A. D. M. DCC. XXXI. *Ætatis ſuæ*, lxxxvi.

HEU! jacet eximius noſter FRASERIUS, eheu!
MÆCENAS noſter: proh dolor! ille jacet.
Solus qui triſtes hac tempeſtate Camœnas
Reſpexit placido lumine; dulce caput.
Ex tot quot genui Natis cariſſimus: unus
Inſtar multorum munera multa dedit.
Eſt qui *divitias certat cumulare ſuperbas,*
Quò figat ſtabilem perpetuamque domum.
Diruit, ædificat, mutat quadrata rotundis,
Immemor ah! noſtri, vix memor ipſe ſui.

Perdit

Perditus aſt Juvenis lacerat ſibi parta bibendo,
Scortis aut talis : *ſic* bona Patris *eunt.*
Hic *opibus ſtudet* ; *& vanos cupit alter honores,*
Hunc tangunt faſces, ſella & eburna *juvat.*
LIBER amat SERVUS fieri : *ſordent ſua tecta,*
Regia ſola placent, nec memor ille MEI.
Et qui *congeſtis inhians* miſer *undique ſaccis*
Ceu ſacris parcit, demere & inde timet.
Sordidus hic odio eſt cunctis, & inutile pondus,
Nec ſibi *neve* aliis, *nec* mihi *natus erat.*
Non ita FRASERIUS, Genitricis *dulce levamen* ;
Sed memor uſque ſui, *ſed memor uſque* mei.
Is mihi propitius Nutritia *larga rependit,*
Prompta manu facili, cordeque prompta pio.
Cum miſera ac languens, annis confecta jacerem,
Triſtis, inops ; *ſtrata & tecta vetuſta ſolo* ;
Nemoque dignatus longævam viſere MATREM,
Ex tot quot genui, nec quis adeſſe velit ;
ME bonus inviſit, cernens & triſte jacentem
Erigit, erectam molliter atque fovet.
Decrepitamque *jubet* viridi *florere* juventâ,
Artus *mirificâ fingit & arte* novos.
Squalida nunc abſunt inamœna & rudera, pulchræ
Splendeſcunt ÆDES : *area tota nitet.*
Area ſublimibus fulget decorata columnis
Marmore de Pario : *cuncta ſuperba micant.*
REGIS *opus priſci & venerandi* FLAMINIS, *hinc jam*
FRASERIANA *ſonet,* Principe *digna,* DOMUS.
Inter clara DEÆ, pulcherrimæ & oſtia DONÆ
Ardua FRASERII *ſtant monimenta PII.*

Queis

Queis & Pyramides Regales *atque* Columnæ
Cedant : illa animi nobilis, iſta manus.
Cumque prius tenuis librorum & curta ſupellex,
Inſtruxit ſcriptis codicibuſque bonis.
Quoſque *Duces noſtri* Cuſtodes *ponere vellent*
His libris, auxit munere largus opis.
Et quod alat Juvenes, ſtudiis ac artibus aptos,
Ingeniique boni, contulit ille bonus.
Nec ME muneribus ſolam cumulare juvabat,
Multis ille aliis plurima dona dedit ;
Et tamen interea cognatos uſque colebat,
Quo par eſt cenſu divitiiſque beans.
Non ſibi, *quæ Natura dolet ſublata, negabat ;*
Nummo haud poſthabitus, panis oluſque fuit.
Huic DII divitias, huic DII tribuêre fruendi
Artem ; non aliis *nec* mihi *iniquus erat.*
Hinc hinc divitiis uti condiſcat acervi
Prodigus immenſi : diſcat avarus, inops.
Inclyte FRASERI, Muſarum *maxima cura,*
Degeneris ſæcli laus, ſimul opprobrium.
Cui DEUS incoctum generoſo pectus honeſto
Indidit, ardere ac juſſit amore ſui.
Flagrare & ſtudio virtutem juſſit in omnem,
Ingenuaſque artes, Pieridesſque ſacras.
Queis ego te lachrymis plorem, dulciſſime fili,
Raptum, O præſidium, deliciæque meæ.
Obruit ora dolor! vox eheu! faucibus hæret ;
Vixque valet titubans lingua referre ſonos.
Vos quibus eſt noſtri *cuſtodia credita, planctus*
Edite : tota gemat nunc ſtudioſa cohors.

Sanctus abeſt Genitor; qui, quis ſimilemve paremve
Millibus in multis vix reperire queat.
Ingens ille OPIFER *qui vobis reſtituit rem*
Lapſam, labentem fulſit & alter ATLAS.
Pervigil in priſcum mundus reviviſceret aurum,
Hujus ad exemplum ſe modò quiſque regat.
DONAIDES caræ, paſſis properate capillis,
FRASERIO exequias, juſta decora, PIO.
Feraleſque faces adſint, foribuſque cupreſſus,
In promptu, & adſtet quod Libitina *volet.*
Nec tamen hinc abſint hederæ, lauriquæ comantes,
Purpurei flores, lilia miſta roſis.
Nam tua, FRASERI, per ſecula cuncta vireſcens
Florebit virtus, nomen, honoſque tuus.
Ocyus in TAMESIN, curſus intendite veſtros,
Indeque RELLIQUIAS huc vehitote SACRAS.
Has ELPHINSTONIUM juxta & componite rite,
Cognatos cineres contegat Urna duos.
Condidit ille Ædes noſtras, *at REGE JUVANTE,*
Hic SINE REGE novus CONDITOR alter erat.
Huic facite & tumulum, tumuloque inſcribite Carmen,
EJUS quod moneat, commoneatque MEI.

CONDITUR HOC TUMULO, PIETATE INSIGNIS AVITA,
FRASERIUS, MATRIS GLORIA MAGNA SUÆ:
CUI MODUS IN REBUS PLACUIT, CUI SEMPER ET INTRA
NATURÆ FINES VIVERE DULCE FUIT.

RECTOR

RECTOR hujus UNIVERSITATIS Magnifice, multis nominibus nobis uſque colende; Reliquique omnium ordinum quotquot adeſtis AUDITORES, generoſiſſimi, ſpectatiſſimi; quod Conventum hunc, BENEFICENTISSIMI FRASERII memoriæ ſacrum, præſentiâ veſtrâ cohoneſtare dignati fueritis; VOBIS gratias quam maximas agimus & habemus.

SOLI DEO TRI-UNI, PATRI, FILIO & SPIRITUI SANCTO,
Sit honor, laus & gloria in ſæcula ſæculorum, *Amen.*

EX BIBLIOTHECA COLLEGII REGALIS ABERDONENSIS